

2019. február

Trubnik

VI. évf. II. szám

KIIRTÓS

Pilisszentlászlói Hírmondó

Önkormányzati támogatásban nem részesülő cenzúramentes havilap

Elkészült az új községházánk

A hivatali ügyfélfogadás nyitvatartási rendje:

hétfő: 08:00-12:00; kedd 13:00-17:00; szerda: 08:00-12:00; csütörtök: zárva; péntek: 08:00-12:00

Cím: 2009 Pilisszentlászló, Szabadság tér 1. | Telefonszám: 06 26 785 261

E-mail: onkormanyzat@pilisszentlaszlo.hu

Kissé megkésve bár, de elkészült az új községházánk. A késés miatt egyik lakósunkat sem érte anyagi kár. Tehát, felőlem akár Húsvétra, vagy az idei Karácsonyra is elkészülhetett volna. A kései átadásnak egyik oka a számítógépek vezetékeinek kialakítása volt. Nincs jogi végzettségem, tehát ezt a kérdést nem is akarom feszegetni. A költségvetésnek, számláknak tehát a belekerülési költségeknek nem vagyok birtokában. Ezért ezzel kapcsolatban véleményt nem mondhatok. Építőmester vagyok ezért szakmai szempontokból volt alkalmam megvizsgálni, vagy inkább csak áttekinteni a kollegák munkáját. Ezzel

kapcsolatban bátran kijelenthetem, hogy nagyon nagy rosszindulat szükséges ahhoz, hogy akár tervezéstani, vagy a tényleges szakmai kivitelezésben hibát, vagy hibákat lehessen találni az elvégzett munkálatokban. Az, hogy a bontási törmelék nem direktben, tehát egyszeri karolással lett elszállítva, az nem került több pénzébe Önkormányzatunknak. Ennek kárát, minden bizonnyal a kivitelező viselte. Ettől függetlenül, mint azt már említettem szakmai szempontokból kiváló munkát végeztek a mesterek.

Tisztelettel, Franyó Rudolf

Huzavona

Stur a megbékélés szimbóluma is lehetne

Kiadták az engedélyt a párkányi Štúr-szoborra

PÁRKÁNY | Elhárult az utolsó akadály a Matica slovenská útjából: a párkányi Építésügyi Hivataltól megkapta az engedélyt, hogy szobrot állítson Lúdvít Štúrnak. Bár a párkányi képviselő-testület novemberben határozatban tiltakozott az ellen, hogy a városban szobrot emeljenek Štúrnak, a Maticát nem tudta eltántorítani.

„A városi testület és a párkányi lakosok is becsülik a szlovák nemzet nagyjait, köztük Lúdvít Štúrt, és értékelik történelmi jelentőségüket, ugyanakkor nézetünk szerint Lúdvít Štúr szobrának elhelyezése a Duna-parton helytelen és érzéketlen beavatkozás lenne a városban lakó magyarok és szlovákok békés együttélésébe” – áll a határozatban. A testület, tárgyalásra hívta a Matica slovenská helyi képviselőit. „Még az építési engedély kiadása előtt, decemberben tárgyaltunk, de azóta hasztalan keresem őket, nem tudtunk újra leülni” – mondta lapunknak Eugen Szabó polgármester. Megismételte, hogy a szoborállítást nem tartja szerencsésnek, mert megzavarhatja a párkányi magyarok és szlovákok békés együttélését. „Ha egy emlékművet helyezünk el valahol, azt akarjuk, hogy normálisan szolgáljon, és ne összecsapások vagy gyalázkodások színhelye legyen” – nyilatkozta korábban.

Már az alapkövetétel is komoly tiltakozást váltott ki

Alapkövet már avattak

A Matica 2015-ben rukkolt elő azzal, hogy az esztergomi bazilikával átellenben szobrot állít Štúrnak, már akkor sokan ellenezték a tervet. A párkányi szlovákok egy része is úgy vélekedett,

hogy a Duna-parti sétány nem megfelelő erre a célra. A Matica slovenská mégis, engedély nélkül felavatta az emlékmű alapkövét, amit aztán ismeretlenek betemettek trágyával. Az ünnepélyesnek szánt avatási ceremónián egyébként a szélsőséges Szlovák Megújodási Mozgalom (Slovenské Hnutie Obrody) elnöke mondott beszédet. Miután a szervezet az alapkövetétel után sem tudta felmutatni a szükséges engedélyeket, a város az alapkö eltávolítására szólította fel.

Nem adták fel

Két hónapja a polgármester ismét arról tájékoztatta a párkányi képviselő-testületet, hogy a Matica slovenská új kérvényt adott be. A testület ugyan elfogadott egy tiltakozó határozatot, de a szoborállítást csak az építésügyi hivatal tudta volna megakadályozni, mely a 2015-ös alapkövetétel előtt egy nappal visszautasította a telektulajdonos előzetes írásbeli hozzájárulását az emlékmű elhelyezéséhez, és később is többször elutasította az emlékmű elhelyezésére vonatkozó kérelmet. Idén januárban végül ők is megadták az engedélyt. A TASR hírügynökség szerint a szervezetnek érvényes bérleti szerződése van a telek tulajdonosával, a közkikötővel is.

Csak a Duna-partot tartják megfelelőnek

Mivel a mellszobor már fél éve elkészült, csak idő kérdése, mikor avatják fel a Duna-parton. Arról ugyanis, hogy máshol helyezték el, a szervezet hallani sem akar. Értesüléseink szerint lehetséges helyként felmerült a szlovák alapiskola udvara, a Tatra bank, a városi körforgalom környéke is, de ezeket nem tartják elég reprezentatívnak. A Matica az önkormányzati szervek eljárását egyébként nyelven, nemzetiségi hovatartozáson és származáson alapuló hátrányos

megkülönböztetésnek, illetve gyűlöletre való uszításnak tekinti.

Mit mond a Matica?

Az, hogy Ludovít Štúrnak nincs kötődése Párkányhoz, sosem élt vagy alkotott itt és nevét 1948-ban kényszerítették a városra, a Maticát nem zavarja. Ivan Mrva, a Matica slovenská történelmi intézetének igazgatója szerint Ludovít Štúr személyében magyar szempontból nincs olyan ellenséges elem, amely megzavarhatná a békés együttélést a városban. „Ma is fontos, hogy a magyar kisebbség tudatosítsa: Ludovít Štúr együttműködött magyar köztisztviselőkkel és Kossuthal is, a magyar országgyűlés képviselője volt, és megszavazta az 1848-as áprilisi törvények

többségét. A nyilvánosságnak úgy kellene tekintenie a párkányi Štúr-emlékműre, mint a megbékélés jelképére a városban, ahol különféle nemzetiségek élnek egymás mellett” – fejtette ki Mrva a TASR hírügynökségnek. Margaréta Vyšná, a Matica Slovenská nemzetiségi kapcsolatokért felelős igazgatója arról beszélt az ügynökségnek, hogy a szlovákok nem szerveztek tiltakozó megmozdulást egyik magyar emlékmű ellen sem, pedig véleménye szerint néhány közülük vitatható. „A városközponttól nem messze nemrég Esterházy Jánosnak állítottak emlékkövet, akinek a neve a háborús bűnösök hivatalos listáján szerepel, és akit jogerősen elítéltek. Párkány közvetlen központjában pedig kopjafa áll” – hangsúlyozta Vyšná.

A Magyar Kultúra napjáról Franyó Rudolf kitüntetése kapcsán

1989 óta január 22-n ünnepeljük a Magyar Kultúra napját. Kölcsey Ferenc 1823-ban, ezen a napon fejezte be a nemzeti Himnuszunk megírását. Ebből az alkalomból kerülnek átadásra a „Magyar Kultúra Lovagja” kitüntető címek is, ünnepélyes körülmények között.

Ebben az évben e magas elismerésben részesült községünk lakói közül Franyó Rudolf helytörténész, író és műfordító.

A kitüntetésre a faluban élő Koncz János nyá. ezredes jelölte. A jelöléssel egyetértett Tóth

Attila polgármester és Szvorák Katalin Kossuth díjas énekesművészünk is aki településünkön elsőnek kapta meg ezt az elismerést.

Franyó Rudolf író, műfordító. Jelentős írói és műfordítói múlttal rendelkezik, amelynek központjában a pilisi táj történelme, néprajza, építésze és hagyományai vannak. 44 kötete jelentős összegű saját hozzájárulással jelent meg. Munkái hozzájárultak a magyarok, valamint szlovákok és német nemzetiségek közötti egység

erősítéséhez. Kezdeményezte és támogatta a falu alapítójának emlékművét. Aktívan részt vesz a honvéd hagyományok megőrzésében, a világháborúk hősei emlékének ápolásában. Alapítója és szerkesztője a helyi „Kürtös” lapnak,

amelyet saját támogatással, magánkiadásban havonta jelentet meg. Polgárőrként önzetlenül dolgozik a település rendjének fenntartásában.

Az idei évben 198 személy elismerésére érkezett javaslat. A

lovagrend alapítója, és a 13 országból felkért odaítélő bizottság közülük 34 főt talált alkalmasnak, és döntött a kitüntetés adományozásáról.

Budapesten a Stefánia Palotában tartott ünnepségen hazai és külhoni parlamenti képviselők, nagykövetek társaságában ütték lovaggá Franyó Rudolfot is.

A kitüntetettek között van Farkas Bertalan, az első magyar űrhajós, Varga Miklós énekművész,

továbbá kulturális és tudományos élet kiemelkedő személyiségei.

Nehéz dolog cikket írni a „Kürtös” újság alapítójáról és felelős szerkesztőjéről, akit ráadásul évtizedek óta ismerek. A legtöbb könyvét olvastam. Nagyra értékelem írói, helytörténeti munkásságát. Most mégis tollat fogtam. Nekem kell megszólalni, mert én javasoltam őt a „Magyar Kultúra Napja” alkalmából.

Rudi barátom büszkén vállalja szlovák és német őseit. A Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat elnökeként sokat és eredményesen dolgozik a magyarországi szlovákok érdekében.

Helyesen teszi mert a Kárpát medencében élünk, amely a történelem során a népek kohója volt. Több nép élt itt, akik keveredtek egymással.

Franyó Rudolf írói munkásságával sokat tett a magyar és szlovák nép közötti baráti szálak erősítésért.

Mostani kitüntetése a két nép összetartozásának méltó kifejezése. Az sem véletlen, hogy a kitüntetést éppen ekkor adják.

Csak kevesen tudják, hogy a magyarságnak a XIX. századig nem volt nemzeti himnusza. Az 1800-s évek elején megérett az idő egy magyar nemzeti énekre. A költemény 1832-ben jelent meg Kölcsey verseskötetében. Ettől kezdve az egész országban szavalták, énekelték különböző dallamokra.

A zenéjére pályázatot írtak ki, amelyet Erkel Ferenc a híres karnagy nyert el, akinek felmenői pozsonyi katolikusok voltak.

A Himnusz azóta nemzeti imánk, énekeljük ünnepeken immár 175 éve.

Kedves Rudi!

Büszke vagyok Rád!

Közelgő 70. születésnapod alkalmából kívánom, hogy még sokáig munkálkodj a magyarok és szlovákok közötti barátság erősítésén. Kutasd közös múltunkat, írd meg sok könyvet, amelyhez erőt, egészséget, boldog és hosszú életet kívánok. A kitüntetéshez gratulálunk!

Koncz János
nyug. ezredes

Szemelvények

A pilisszentlászló Község Önkormányzat Képviselő-testületének 2019. január 22-én 18.00 órai kezdettel megtartott üléséről.

Jelen volt képviselők: Tóth Attila polgármester, Kiss Mónika alpolgármester, Vanyák Imre alpolgármester Hicsák János, Petkó Gábor, és Rudolf János képviselők. Távol lévő képviselő: dr. Illés György alpolgármester
Hivatalból jelen voltak az ülésen: dr. Gerendás Gábor jegyző, Dr. Bartha Enikő irodavezető

Tóth Attila Polgármester köszöntötte Képviselő-testületet és a kedves vendégeket. Hicsák János képviselő: jelezte, hogy a 7. Előterjesztés kültéri padok és asztalok beszerzéséről nem kellene külön tárgyalniuk, elég lenne az egyebek napirendi pont alatt megbeszélni.

Tóth Attila polgármester: jelezte hogy mivel a 2019. évi költségvetésüket érinti a határozati javaslat, ezért annak elfogadása esetén ezt a tételt már szerepeltetni lehetne az idei költségvetésük dologi kiadásai között. Szavazás után megállapította, hogy a Képviselő-testület a napirendet 4 igen és 1 nem szavazattal elfogadta.

1. Tájékoztató a két ülés között történt eseményekről.

Tóth Attila polgármester: elmondta, a szociális tűzifakiosztásra került. Százezer forint többletköltséget jelentett, hogy már 2018. decemberében elhozták a Pilisi Parkerdő Zrt – től a kapott mennyiséget, és a kiosztásig – ami rendben lezajlott – deponálniuk kellett.

Tóth Attila polgármester megjegyezte továbbá, hogy pályázatot írtak ki az illegális hulladékok elszállítására és megsemmisítésére. Erre a pályázatra szeretne jelentkezni, mert akkor felszámolhatnák a Kossuth utcai árokban felgyülemlett illegális szeméthalmot. Maximum 3 millió forint igényelhető.

Továbbiakban megemlítette, hogy az új községháza használatbavételi engedélyét megkapták.

Fontosnak tartotta megjegyezni, hogy az Innovációs és Technológiai

Minisztériumtól a

Belügyminisztériumhoz került a csatornázás

finanszírozhatóságával

kapcsolatos kérdéskör.

Márciusban várható kormány előterjesztés, melyet a Belügyminisztérium készít elő és várhatóan Pilisszentlászló is része lesz az előterjesztésnek.

18.20 órakor Kiss Mónika alpolgármester érkezett az ülésterembe. A jelenlévő képviselők száma 6 fő lett.

Tóth Attila polgármester előadta, hogy az egészségház finanszírozásával kapcsolatban felmerült többlet költségek biztosításának lehetőségéről többször tárgyalt a Pest Megyei Közgyűlés alelnökével. Reméli, hogy sikerül megkapniuk a többlettámogatást. Erről a közeljövőben fog döntés születni.

Hicsák János képviselő: megkérdezte, hogy eddig mekkora összeget költött az önkormányzat az egészségházra?

Tóth Attila polgármester: előadta, hogy pontos számot nem tud mondani, de körülbelül 3 – 4 millió forintot. A kivitelezéshez még nem történt meg a közbeszerzési eljárás eredményhirdetése.

2. Jelentés a lejárt idejű határozatok végrehajtásáról.

Tóth Attila polgármester, mivel sem kérdés sem hozzászólás nem történt, a Képviselő –testület hat igen szavazattal elfogadta a határozati javaslatokat.

3. Tájékoztató a Képviselő által a Polgármesterre – népjóléti igazgatás terén-átruházott hatáskörben tett intézkedésekről.

Tóth Attila polgármester: röviden ismertette a tájékoztatót. Kérdés, hozzászólás nem lévén megállapította, hogy a tájékoztatót a Képviselő-testület tudomásul vette.

4. Tájékoztató a falugondnok 2018. évben végzett tevékenységéről.

Tóth Attila: röviden ismertette a tájékoztatót.

Vanyák Imre alpolgármester: megkérdezte, hogy Vanyák József közfoglalkoztatottnak a falugondnok határozza meg a feladatát?

Tóth Attila polgármester: előadta, hogy nem, Vanyák Józsefnek a polgármester határozza meg a feladatát.

Fő feladata ilyenkor télen a közintézmények fűtése és a járdák síkosság mentesítése.

Hicsák János képviselő: érdeklődött, hogy hol vannak a településen közterületi járdák?

Tóth Attila polgármester: példaként a Fő útnál lévőt említette, de megemlítette, hogy a Tereza térnél is takarítja Vanyák úr a járdát.

5. Tájékoztató a Pilisszentlászló Vadvirág Óvoda Szervezeti és Működési Szabályzatáról.

Tóth Attila polgármester: röviden ismertette a tájékoztatót. Kérdés, hozzászólás nem lévén megállapította, hogy a Képviselő-testület a tájékoztatót tudomásul vette.

6. Előterjesztés a Pilisszentlászlói Szlovák Nemzetiségi Önkormányzattal kötött együttműködési megállapodás felülvizsgálatáról

Tóth Attila polgármester: röviden ismertette a tájékoztatót. Kérdés, hozzászólás nem lévén megállapította, hogy a Képviselő-testület a tájékoztatót tudomásul vette.

Pilisszentlászló Község Önkormányzat Képviselő-testülete a Pilisszentlászlói Szlovák Nemzetiségi Önkormányzattal megkötött együttműködési megállapodást felülvizsgálta és úgy dönt, hogy azt változatlan tartalommal fenntartja.

7. Előterjesztés kültéri padok és asztalok beszerzéséről.

Tóth Attila polgármester röviden ismertette az előterjesztést.

Hicsák János képviselő: úgy véltem hogy ez a beszerzés a 2019. évi költségvetésüket terheli, de mivel azt még nem tárgyalták, ezért nem lenne megalapozott most erről az előterjesztésről dönteniük.

Tóth Attila polgármester: elmondta, hogy ez tényleg 2019. évi kiadás lenne, amit ha most elfogadnak, akkor már be is tervezhetnék a költségvetésükbe.

Vanyák Imre alpolgármester: megkérdezte, hogy azért kell most dönteniük, mert most kezdenék el gyártani?

Tóth Attila polgármester: fontosnak tartotta megjegyezni, hogy a közmeghallgatáson is szó volt arról, hogy mennyire lepusztultak, tönkrementek a községi tereken lévő pihenőpadok és asztalok. Készült egy előzetes felmérés, és ez alapján került kidolgozásra az előterjesztés. Továbbiakban kihangsúlyozta, hogy 4 db 4 személyes és 1 db 6 személyes és 1db 8 személyes garnitúráról lenne

szó, melyek együttes ára bruttó 654 ezer forint. Ezt az összeget nem tartotta olyan soknak és a település, csak szépülne.

Kiss Mónika alpolgármester azon kérésére, hogy hol lennének ezek az új asztalok felállítva, Polgármester úr azt felelte, hogy a spiccen, a sportpályánál és a játszótéren. A „spiccen” kifejezés alatt minden bizonnyal a falu feletti útleágazásra gondolt a polgármester.

A javaslatot 4 igen, 1 nem és 1 tartózkodással elfogadták.

8. Előterjesztés az önkormányzati adóhatóság 2019. évi ellenőrzési tervéről.

Tóth Attila polgármester: röviden ismertette az előterjesztést. Kérdés észrevétel nem lévén, szavazásra bocsátotta a határozati javaslatot, amit a Képviselő-testület 6 igen szavazattal elfogadott.

9. Előterjesztés az Általános iskolai felvételi körzethatár a véleményezéséről.

Tóth Attila polgármester: röviden ismertette az előterjesztést. Kérdés, észrevétel nem lévén, a Képviselő-testület a határozati javaslatot egyhangúlag, elfogadta.

Egyebeknél, kérdés észrevétel nem lévén Tóth Attila polgármester az ülést 18.40 órakor bezárta.

A helyi Polgárőrség téli útviszonyokra való felhívása

A gépjármű tulajdonosoknak azzal közlekedőknek már a téli időszak előtt ajánlatos alaposan átnézni, átnézni, megvizsgálva minden biztonsági berendezést és tartozékot. Elengedhetetlen az akkumulátor, a gumibroncsok, a világítás és a fékrendszer ellenőrzése. A téli közlekedés kapcsán ezek mellett a gépkocsival történő közlekedés fontos kell, hogy legyen a jól működő ablaktörlők, a jégkaparó, a jégoldó spray, a megfelelő ablakmosó folyadék és a páramentesítő.

Az ablaktörlő gumikat már a tél beállta előtt

érdemes kicserélni, hiszen az elhasználódott gumi nem töröl megfelelően, csíkoz, maszatol, és ezzel jelentősen romlik az üvegfelület átláthatósága.

Az akkumulátor esetében ellenőrizni kell a pólusok, vezetékek állapotát, és a töltöttségi szintet, ha pedig huzamosabb ideig nem használják az autót, érdemes az akkumulátort kicserélni és melegebb helyen tárolni.

A téli időszakban a látási viszonyok gyakran rosszak, korán sötétedik, hosszabb ideig kell használni a gépjármű világítóberendezéseit – ezért

is nagyon fontos, hogy a jogszabályi előírásoknak megfelelő világító berendezéseket használjunk, és azok megfelelően működjenek. A fényszórókat és a többi lámpát ilyenkor gyakrabban kell tisztítani. Ugyanakkor a rosszabb látási viszonyok miatt nagyobb követési távolságot tartva lassabban kell vezetni, így kisebb a balesetek bekövetkeztének kockázata, rossz manőverezés esetén pedig a hibák könnyebben korrigálhatóak.

*Pilisszentlászlói Polgárőr- és
Önkéntes Tűzoltó Egyesület*

Jeges útszakasz

2019. január 15-én szolgálat teljesítése során észleltük, hogy a Dózsa György utca elején (helyi kezelésű közút) a kanyarulatban az úttest teljes szélességben fel volt fagyva, az jeges, csúszásveszélyes volt. Mivel fokozottan balesetveszélyes volt az úttest erre figyelemmel értesítettük Krkos Attila falugondnokot. A falugondnok jelzésünk alapján azonnal intézkedett, felszórta a jeges balesetveszélyes útszakaszt. A továbbiakban folytattuk a járőrözést.

*Pilisszentlászlói Polgárőr- és
Önkéntes Tűzoltó Egyesület*

Bizalom a lakosság és hatóságok részéről

Polgárőrségünk működése során már több alkalommal megtörtént, hogy a helyi lakosság különböző ügyes-bajos dolgaikkal keresett meg bennünket, akár szóban, akár írásban. Ilyenkor sokszor tanácsot, felvilágosítást kérnek tőlünk. Előadják, hogy a különböző hivataloknál falakba ütköztek, ügyeik elakadtak. Egyesületünkől kérnek segítséget.

Lakossági bejelentéseket megfelelő hatóságok felé továbbítja polgárőrségünk, amiket a hatóságok megfelelően kezelnek. Ebből is következtethetünk arra, hogy a lakosság bizalommal fordul a polgárőrségünk felé. Eredményesen zártuk a 2018. évet. Kimagasló

óraszámban, sok eseménnyel, egyéb rendezvények biztosításával.

Ki kell emelnünk a Duna-Ipoly Nemzeti Parkot, akik stratégiai partnerként szorosan együttműködnek egyesületünkkel, de meg kell említenünk a Szentendre Hivatásos Tűzoltóságot és Visegrád Települési Polgárőr Egyesületet is. A rendőrséggel is partneri együttműködést sikerült kialakítanunk.(pl.: közös szolgálatok).

A helyi önkormányzat, a képviselő-testület, a polgármester is elismerte, hogy szükséges és közérdek, hogy a polgárőrségünk tevékenységét támogassák.

Köszönjük az eddigi bizalmukat!

Beszámoló

A Pilisszentlászló Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat 2018 évi ténykedéséről

- Február 3 – án két busszal részt vettünk a Pilisi szlovákok szokásos éves bálján, amit 2018-ban Sárissáp rendezett.
- Március 8-án Énekkarunk szervezésével megrendeztük a Nőnapot, a Kisrigó étteremben, melyen énekkarunk szlovák - magyar népdalokat adott elő.
- Március 10 - én Kóspallag Szlovák Nemzetiségi Önkormányzatának meghívására Nefelejcs énekkarunk fel lépett a nőnap rendezvényükön.
- Április 27 – én Szlovák nagykövetségen voltunk állófogadáson.
- Május 19-én Kóspallag Szlovák Nemzetiségi Önkormányzata nemzetiségi napot tartott, melyre mi is meghívót kaptunk. Az ünnepségen Nefelejcs énekkarunk is fellépett.
- Május 12 –én részt vettünk a most már tradicionális Pilis megmászásán, majd a tetőn tartott ünnepségen derék asszonyaink is felléptek.
- Május 11 – 12 – 13 Vizsoly Sárospatak és Garadna kiránduláson vettünk részt.
- Június 30. Pilis környéki különböző ajkú nemzetiségeket hívtuk össze, és nagyon tartalmas nemzetiségi napot tartottunk. A találkozón a vendégek is felléptek.
- Július 6 – 7 – 8. Mátraszentlászlón részt vettünk a Szent László nevű települések találkozásán.
- Július 8 –án Szlovákiában részt vettünk a híres Detvai folklór fesztiválon.
- Július 8-án a Szentendre Szlovák Nemzetiségi Önkormányzattal közösen részt vettünk a Bánki

tónál már tradicionális népi folklór fesztiválon.

- Augusztus 21 től háromnapos buszkirándulást szerveztünk Dél –alföldi szlovák ajkú testvéreinkhez.

- Szeptember 15 – én Szentendre Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat meghívásának eleget téve részt vettünk és felléptünk a rendezvényükön.

Szeptember 21 – 23 az identita szervezet szervezésében kétnapos buszkiránduláson vettünk részt Szlovák és Lengyel földön.

- A szeptemberben megrendezésre került Pilisi Ősz ünnepségen szintén fellépett Nefelejcs énekkarunk.

- December elején az önkormányzatunkkal közösen közre működtünk az öregek napjának megrendezésében. Az ünnepi műsorban derék asszonyaink is fel léptek.

December 13-án a Pobocska Szlovák szervezet meghívására többen részt vettünk az évvégi beszámoló ülésen.

Hornýákné Vrchovina Margit Szlovák Nemzetiségi elnökhelyettes segítségével összegyűjtötte Franyó Rudolf.

2018 – ban a szokásos Szilveszteri műsorunkat, Szlovák-házunkból való kitoloncolás miatt nem tudtuk megszervezni! Előbb az Óvodából, most meg már a Tanácsházáról is KI VAGYUNK EBRUDALVA. **ŐSLAKOSSÁGUNK MÁR EGY HELYISÉGGEL SEM RENDELKEZIK ÖNÁLLÓAN AZOKBAN AZ ÉPÜLETEKBEN, MELYEK ŐSEINK VEREJTÉKE ÁLTAL KÉSZÜLTEK!**

Kivonat

A Pilisszentlászló Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat 2019. január 22. tartott üléséről

1. Előterjesztés a Pilisszentlászló Község Önkormányzatával kötött együttműködési megállapodás felülvizsgálatáról

Franyó Rudolf elnök: véleménye szerint jó az együttműködésük a települési önkormányzattal, ezért javasolja, hogy fogadják el az előterjesztésben

foglaltakat. Kérdés, észrevétel nem lévén, szavazásra bocsátja a határozati javaslatot.

Pilisszentlászlói Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő-testülete 2 igen szavazattal egyhangúan az alábbi határozatot hozza:

Pilisszentlászlói Szlovák Nemzetiségi
Önkormányzat Képviselő-testülete a
Pilisszentlászló Község Önkormányzatával
megkötött együttműködési megállapodást
felülvizsgálta és úgy dönt, hogy azt változatlan
tartalommal fenntartja.

Felelős: Polgármester, jegyző, nemzetiségi
önkormányzat elnöke

Határidő: 2019. január 31.

2. Egyebek

Franyó Rudolf elnök: hiányolja, hogy nem kapnak a Pilisszentlászlói Önkormányzat képviselő-testületi üléseire papír alapon meghívót, valamint a testületi anyagokból egy-egy példányt. Véleménye szerint a nemzetiségi önkormányzat üléseiről későn készülnek el a jegyzőkönyvek, és későn kerülnek a nyilvánosság elé. Emlékezete szerint évekként ezelőtt ez sokkal rövidebb időt vett igénybe. Kéri, hogy ezek az észrevételek kerüljenek bele a jegyzőkönyvbe, mert többen megállították őt az utcán és ezeket kifogásolták.

dr. Bartha Enikő irodavezető: jelzi, hogy ő minden esetben elküldi e-mailen a meghívókat.

Franyó Rudolf elnök: neki az internetes anyagküldés nem jó, ismételten kéri, hogy papír alapon kapják meg a szlovák önkormányzat tagjai a meghívót és a testületi anyagokat.

dr. Bartha Enikő irodavezető: megjegyzi, hogy Juhász Edit biztos segít neki a kinyomtatásban. Amennyiben mégis ragaszkodik a postai kézbesítéshez, félő, hogy nem fogja időben megkapni az anyagokat, mivel a szentendrei hivatal pénteken tudja postára adni azokat, a testületi ülések pedig kedden kerülnek megtartásra. Felhívja a figyelmet arra, hogy eddig hozzá nem érkezett olyan kérés, hogy a települési önkormányzat üléseinek előterjesztéseit is szeretné megkapni Elnök úr. Az SZMSZ-ben le van írva, hogy csak a Szlovák Önkormányzat elnökének kell személyesen elküldeni a meghívót, a tagoknak nem.

Franyó Rudolf elnök: hangsúlyozza, hogy papír alapon kéri ezután az anyagokat. Azt is nehezményezi, hogy a tótoknak nincs hazája Pilisszentlászlón. Ezt azért mondja, mert már

régóta nem tudják használni a szlovák házat.

dr. Bartha Enikő irodavezető: jelzi, hogy ez csak ideiglenes állapot. Addig tart, amíg nem készül el az új egészségház. Elfogadták, hogy az orvosi rendelő és a gyógyszertár a szlovák házba költözik, amíg nem készül el az új épület.

Franyó Rudolf elnök: hangsúlyozza, hogy az ombudsmanhoz fog fordulni, ha nem történnek pozitív változások az eddig elmondottakkal kapcsolatban, mert az nem lehet, hogy a tótoknak nincs hazája Pilisszentlászlónk, pedig ők élnek itt többségben. Megemlíti, hogy a települési önkormányzattal jó a kapcsolatuk, ezért is fogadták el az első napirendi pontban az együttműködési megállapodást.

dr. Bartha Enikő irodavezető: úgy véli, hogy mindent megtesz a Szentendrei Hivatal azért, hogy időben megkapjanak minden hivatalos anyagot. Nagyon szerteágazó és sok feladat hárul a hivatali dolgozókra, de a határidőket minden esetben betartják. Megemlíti még, hogy beadásra került a Szlovák Önkormányzat két pályázata.

Franyó Rudolf elnök: köszöni a hivatal munkáját, és reméli, hogy a felvetései nem sértettek meg senkit. További hozzászólás nem lévén az elnök az ülést 17.18 órakor bezárta.

Hagyományok, népszokások

Február 2. Gyertyaszentelő Boldogasszony A régi rómaiaknál tavaszkezdő nap volt. Nagy ünnepeket rendeztek fáklyás körmenettel. A keresztény egyház azután gyertyaszentelő ünnepé nevezte át ezt az ünnepet. A szentelt gyertya, (ami Krisztus jelképe) pedig az egészség és szerencsevarázsló eszközzé vált. Úgy tartották a gyertya, megvédi a csecsemőket, a betegeket és a halottakat a gonosz szellemektől.

Február 3. Balázs napja Szent Balázs püspök és vértanú napja, aki eredetileg orvoslással foglalkozott, nevéhez sok beteggyógyítás fűződik. Többek között egy fiú életének megmentése, akinek halszájka akadt a torkán, és a fiú anyja halából ételt és gyertyát adott neki. Ennek emlékére van a Balázs áldás vagy balázsolás, amikor a pap két gyertyát tart a hívők álla alá e szavak kíséretében: „Szent Balázs püspök és vértanú közbenjárására szabadítson meg téged Isten a torokbajtól és minden más betegségtől”.

Február 5. Ágota napja A néphit szerint gonoszűző hagyománya van e napnak. Ilyenkor körül söpri a házat, az ólakat, hogy kiűzzék a házi férgeket, bogarakat. Február 10. Ez a nap Kolos napja, azaz a termőnap. Ezen a napon szedik, gyűjtik az oltóágot s ezzel a gondosan eltett oltóággal oltják majd a gyümölcsfákat gyümölcsoltókor.

Február 14. Bálint napja Bálint nap, azaz Valentin napja. A Valentin napi szokások az ősi pogány templomáldási ceremóniákból alakultak ki. 496-ban Gelasius pápa rendelte el, hogy Szent Valentin napját 14-én ünnepeljék. Valentin egyébként

magyarul Bálintot jelent, ezért nálunk Bálint napként is szokták emlegetni. Magyarországon 1990-ben éledtek fel a nap megünneplésével kapcsolatos szokások és rendezvények. Régen szerelmi praktikákat, boszorkányságot vetettek be ezen a napon a fiatal lányok a kiszemelt fiúk megszerzésére vagy arra, hogy megőrizték szerelmeiket. Példának megemlítek néhányat, a régi praktikákból: - Olyan almát kell enni, amelyiknek kilenc magva van. Azt a kilenc magot bele kell tenni egy óvatlan pillanatban a kiválasztott fiú zsebébe, akkor biztos bele fog szeretni a praktikát végző lányba. - Meg kell gyújtani egy szál gyufát, megvárni, amíg elég, s amerre ekkor dőlni fog, abból az irányból fog jönni a szerelmes. - Azokat a szerelmeseket a hiedelem szerint nem lehetett semmilyen módszerrel elválasztani egymástól, akiknek összekulcsolt kezüket a két anya szentelt vízzel lemosta, a vizet pedig a fejükre öntötte. E pár ellen nem használt semmiféle szemverés, ígézés és rontás. Termésjósoló napnak is tartják, ugyanis, ha ezen a napon hideg, száraz az idő, akkor jó lesz a termés.

Február 16. Julianna napja Julianna ókeresztény vértanú volt. A néphit szerint ettől a naptól az idő melegebbre fordulását várják, de ha mégis havazik, akkor „bolondoznak a Julisok”, azaz megrázzák a dunyhájukat.

Február 24. Mátyás napja Mátyás apostolnak a bárd volt „jelképe”. A néphit szerint Mátyás megkönyörül az embereken, a bárdjával megtöri a jeget és elűzi a hideget.

Tökéletes úttakarítás

Önkormányzatunk, és természetesen Krkos Attila falugazdának köszönhetően, utcáink, sőt még a temetők főbejárata is, az utóbbi néhány évben hóakadálymentes. Néhányan ugyan hiányolják a sózást, mások meg azt mondják, hogy elég a sóból az állami kezelésben lévő közutakon. Ez végül is meddő vita, és az is marad.

Falugazdánk hozzáállása a lényeg. Időben, ott van mindig, mindenhol. Ügyes járművével a templom főbejártát is szépen le tudja tisztítani. Ehhez meg kell említenem, hogy voltak idők, amikor ezt önkéntes, közös összefogással, kézi erővel végeztük. Elmúlnak a havas napok, tavasz jön, majd a fűnyírás, alig van már közhasznú dolgozója falunknak így a falugazdára mindig szükség, van.

Tisztelettel: Franyó Rudolf

Keresztneveink

Jeles napok védőszentek

BALÁZS püspök vértanú. Meghalt 316 táján. Ünnepe : február 3. Szebasztéban eredetileg orvosi gyakorlatot folytatott. Jámbor életéért püspökké választották. A keresztényüldözés alkalmával a nép Balázsban látta igazi pásztorát. A hagyomány szerint bárhol fordult meg mindenhol csodás torokgyógyításokat végzett Ennek magyarázata a balázsolás, mely nálunk a XIV. Században kezdődött. Így lett Szent Balázs védőszentje a torokbajban szenvedőknek. És az orvosoknak. A 14 segítőszent egyike, Balázs = Blasius Basilus görög szó, jelentése királyi.

DOROTTYA = Dorthea szűz, vértanú. Meghalt 300 körül. Ünnepe: február 6. Római szenátori nemzetségből származott, a keresztényüldözés idején lefejezték. A legenda szerint halála előtt bíborpalástos szűz jelent meg neki a kezében virágkosárral. Ezért Dorottyát ékes ruhában ábrázolják Ez a virágkosár szüzességének szimbóluma. Szent Dorottya a fiatal házások,

kertészek virágárosok és serfőzők védőszentje. Dorottya a görög dóron szóból: Isten ajándéka. Beceneve: Dóra.

BÁLINT vértanú. Meghalt 270. Ünnepe február 14. Mikor II. Klaudius császár meghallotta, hogy a foglyul ejtett keresztények közt Bálint pap betegeket gyógyít meg vakokat tesz látókká, azonnal halálra ítélte. A Via Flaminian II. Gyula pápa a szent vértanú tiszteletére templomot építtetett. Szent Bálint a jegyesek, ifjú házások, utasok, méhészek védőszentje. Segítségül hívják ájulási rohamoknál. Bálint = Velentinus latinul: erőset, egészségeset jelent.

JULIANNA – szűz, vértanú. Meghalt 304. Ünnepe: február 16. egy előkelő pogány ifjuhoz akarták feleségül adni, de Julianna hajthatatlan maradt, sőt a legnagyobb kínzások között is hű volt a katolikus hitvalláshoz. Nikodémiában nyerte el a mártíromság koronáját. Juliána: a görögben: fiatalos, a latinban fénylő.

BERNADETT (Sobirous) szűz, hitvalló. Meghalt 1879. Ünnepe: február 18. A lourdesi csodás jelenések (18) szemlélője. A szegény molnárcsaládnak 1858-ban a Boldogságos Szűz egy barlangban megjelent azóta Lourdes a világ legkedveltebb kegyhellyé vált. A csodás jelenések után zárdában fejezte be életét. A szűzanya azt mondta neki: Boldoggá teszek, de nem ezen, hanem a másvilágon! Bernadett = kis Bernát, ónémetben: medveor.

MÁTYÁS apostol. Meghalt 66. Ünnepe: február 24. szökőévben 25. Mátyás apostolt az áruló Júdás a tizenkettedik apostol helyébe Szent Péter ajánlására sorshúzással választották. És ő „betelven Szentlélekkel” hirdette az evangéliumot. Működésének színtere Judea és talán Etiópia volt. Elhunytáról csak annyit tudunk, hogy vértanúhalállal fejezte be életét. Tetemét Trierbe vitték, azóta Szent Mátyás a város patrónusa. Neve zsidóul: Mathias: isteni adomány. Szabók cukrászok, kovácsok védőszentje.

Gondolatok

Az év minden napjára a bölcsektől

A jó olyan szó, aminek sok jelentése van.
Például, ha valaki le tudja lőni a nagymamáját
ötszáz méterről, jó lövőnek tartom, de nem
feltétlenül jó embernek.

G. K. CHESTERTON

A testgyakorlás marhaság. Ha egészséges vagy,
nincs rá szükséged, ha pedig beteg, nem szabad
csinálnod.

HENRY FORD

Minden ország kultúrája lengje körül házamat.
De egyik sem szakítson el szülőföldem talajától.
MAHATMA GANDHI

De sok gyermek volna, ha a tekintet termékenyíteni
tudna.

S de sok halott lenne, ha a
tekintet ölni tudna. Tele lenne az utca halottakkal és
terhes nőkkel.

PAUL VALÉRY

Levelezés

EINSTAND

Tóth Attila polgármester, Molnár Ferenc a népszerű
regényében a Pál utcai fiúkban használta ezt a
kifejezést.

Molnár azt írta: " Ez a csúf német szó azt jelenti,
hogy az erős fiú hadizsákmánynak nyilvánítja a
golyót, s aki ellenállni merészel , azzal szemben
erőszakot fog használni.

Az EINSTAND tehát hadüzenet is. Egyszersmind
az ostromállapotnak,

az erőszaknak, az ököljognak és a kalózzuralomnak
rövid, de velős kijelentése."

Nemecsek Ernő a regényben ezt mondta
Kolnaynak: - Te, ezeknek tetszik a mi golyónk- és
még a Weisz volt a legokosabb, mert ő mindjárt
mondta: Gyönnek, gyönnek, ebből a gyövésből
nagy EINSTAND lesz.

Polgármester és fő kolompos alpolgármester Önök
valóban mindent EINSTAND-doltak a jelenlegi
állás szerint. Ki privatizálták szerződésekkel az
önkormányzati vagyoni elemeket.

Iskola, a fél óvoda, sport pálya!

Ígértek mindent gázvezeték, csatornát élhető falut
és még a csillagos eget is csak azért, hogy az
EINSTAND meglegyen.

El kellene gondolkodniuk azon, hogy mi valósult
meg azokból az elképzelésekből, amit felvázoltak
a lakosság felé, és erről előbb vagy utóbb illendő
lenne beszámolni is.

Szerény meg ítélesem szerint semmi! Csatorna
beruházás kezdése és szennyvíz kezelés zéró.
Parkolási problémák megoldása zéró. Utak
karbantartása zéró (kivéve vis major) .
És ketyeg a taposó akna, ez pedig az egészségház
felújításának költsége.

Polgármester és Alpolgármester Úr Önöknek volt
egy elődjük, Franyó Rudolf aki nem sokat ígért az
első választások során csak vezetékes ivóvizet,
körzeti orvost és katolikus plébánost. De Ő ezt
betartotta!

Vegyenek példát róla!

Dombai József

Dübörög a gyerekszoba program

Az utóbbi száz évben Afrikában, Latin-Amerikában
és Ázsiában meghatszorozódott az egy szobára jutó
gyerekek száma. Ezalatt Európában Észak-
Amerikában és Ausztráliában a gyerekekre jutó
szobák száma hatszorozódott meg. A folyamat vége
beláthatatlan. Mi továbbra is csak építkezni
akarunk. Mialatt ők kizárólag csak szaporodni.

Akarnak - e hozzánk integrálódni? Nem! Képesek
vagyunk e hozzájuk integrálódni? Nem! Ebben a
helyzetben a határok nélküli világ örültség! Az
abortusz, a tabletták és a világútlevél betiltása

viszont a fehér nemzeteket is újra reprodukció képessé tenné.

Ezek a „színes bőrűek” evolúciós sikerének a titkai. Amíg mi is így éltünk, mi is életképesek voltunk.

Tisztelettel, Losonci Miklós

Kedves Jocó!

Az internetről leszedett és számomra elküldött Dániel Erzsébet úrhölgy írásával kapcsolatban, az alábbiakat kívánom megjegyezni.

Bocsáss, meg kérek, de ilyen sületlenségre, hogy Jánosík magyar volt, hosszú választ az ellenkezőjéről hadd ne adjak.

Ezért engedelmeddel csak néhány gondolat.

Pomázi ismerősünk a néhai Ducz László barátunk

szerint Jánosík igazi neve Sík János volt. Ezt állította, szerintem minden alap nélkül Ducz úr. Tette ezt úgy, hogy ezzel szlovák nemzetiségi tudatát nem sértette meg. Ezzel, lehet hogy akaratán kívül, inkább megerősítette azt. A mostani szlovákságot gyalázó Dániel Erzsébet úrhölgy

szerint, viszont Jánosík György volt a neve. Szerinte a szlovákok azért végezték ki, mert abszolút magyar volt és Rákóczi fejedelem oldalán harcolt. Ezzel szemben Terchova alatt lévő Varnov akkor még csak község templomába lett megkeresztelve. A hivatalos akkori bejegyzésnél a keresztszülők is be vannak írva, akiknek úgy, mint a szülőknek semmi közük a magyarsághoz. Kivégzéséhez meg annyit, hogy magyar bírái voltak, akik a legkegyetlenebb halálra; baloldalába kampót döfve és felakasztva halálnemre ítélték.

Nos, a legenda szerint Jánosík, Rákóczi ifjú felesége oldalán, nagyon közreműködött a fejedelem Bécsújhely börtönéből történő kiszabadításában. Később a trencsényi vesztés ütközetnél, mint a fejedelem lovásza, miután ura lebukott a megbotlott lóról, saját lován kimentette őt a csatából. A fentiekhez még egy valós tény:

Rákóczi nem a magyarok közt kezdte el a felkelést, hanem északon, a szlovák ajkúak közt. Jobb érvényesülés reményében, a magyar főurak, Almássy, Károlyi stb. grófok árulták el és nem a ruszinok, vagy a tótok. Ami meg Jánosíkot, a szlovákság népi mítoszának nemzetiségi hovatartozását illeti, csak annyit, hogy Terchován, -magyarosítva Terhelyen, mely városnak díszpolgára vagyok, még most sem lehet magyar szót hallani!

Tisztelettel, Rudolf

Erdély

Tisztelt Szerkesztő Úr!

Kedves Rudolf Barátom!

A Kürtös „levelezés” rovathoz, egy rövidke „eszmefuttatást” szeretnék hozzáfűzni.

A matematikában minden problémának van egyetlen jó megoldása. Az élet ennek pont a fordítottja. Rengeteg megoldás van minden problémára, de mind az összes rossz. Ilyen a történelem (és a háború) is. Akármilyen megoldást választunk mind borzalmasan kedvezőtlen. A székelyek magukat a hunok leszármazottjainak vallják. Csaba királyfi utódainak. Ez teljesen alaptalan. A hunok a mai Mongólia területéről érkeztek. Vagyis ferde szeműek, tömpe orrúak és sárga bőrű alacsony emberek voltak. A székelyek viszont pont olyanok, mint a magyarok. Vannak

szőke, vörös, szeplős, kékszemű finn-ugor jellegűek és barna szemű és bőrű türk jellegűek is. Ráadásul német típusú „szász” keverékek és elvétve román, örmény, szláv keverékek is. A honfoglaláskor, ha éltek is a mai

Székelyföldön, létszámuk elhanyagolhatóan kicsi volt. 1200 – tól a nyugat-erdélyi székelyeket és magyarokat a földesuraik adómentességgel a mai Székelyföld területére telepítették, határőri feladattal. Akkor ez jó ötletnek tűnt. Hatalmas területet szereztek vele. A helyükre viszont száz éven keresztül Keletről és Délről románokat telepítettek adófizető jobbágnak. Összeházasítás nélkül, tömegesen telepítették a románokat a Dél - Keletre telepített magyarok helyére. Az eltérő vallás a keveredést megakadályozta. Akárcsak a nyelv is. Mert mind a két nemzetiség, sőt még a szászok is a sajátjukat használták kizárólagos jelleggel.

Hétszáz évvel a XIII. századi telhetetlen területszerzés után egész Erdély elveszett. A törökök persze igyekeztek is elválasztani Erdélyt Magyarországról. Amit ők a békéjük és biztonságuk érdekében el is fogadtak. Szapolyai nem ért időben a mohácsi csata helyszínére az erdélyi seregekkel. Lóháton és gyalog erre nem is biztos, hogy lett volna esélye, lévén, hogy a törökök még az erdélyi, horvát- szlavón és csehországi csapatok megérkezése előtt akarták kierőszakolni a csatát. Hátrálásukkal viszont egyesülhettünk volna a csehországi sereggel, de az erdélyiektől és horvátországiaktól a törökök elvághattak volna.

Mindenesetre mi 700 évig képtelenek voltunk asszimilálni a románokat, és a magyar anyanyelvűeket. Nem házasodnak a románokkal, pedig félezer éve legnagyobb magyar királyunk, Mátyásapai ágon román volt. Vallásukban, nyelvükben és identitásukban is foggal –

körömmel őrzik magyarságukat. A magyarországi „székelykedők” olyanok mint az amerikai „magyarkodók”. Akik nyugatról kritizálnak minket „bennszülötteket”. Vas Albert szavaival: „A víz szalad, a kő marad.” Ő először Németországból, végül Floridából „magyarkodott” és „székelykedett.” Aki maradni tud az, az „IGAZI MAGYAR”

„Áldjon, vagy verjen sors keze, itt élned – halnod kell.”

Tisztelettel: Losonci Miklós

Fura felirat

Felül a magyar felirat az, tökéletes hiba nélküli. A bal oldali SENVÁCLAV magyar jelentése SZENTVENCEL. Ennek ellenére a képen dicső lovagkirályunk Szent László legendás képe látható, amint lováról lándzsával vizet fakaszt. Az igazi „baki” azonban a Kaplnka szóban van. A Kaplnka, becézve Kaplicka szó melynek magyar megfelelője Kápolna ugyan helyesen van írva. A nyíl azonban nem a kápolna felé mutat, de éppen ellenkező irányba. Amennyiben viszont nem a kápolna irányát mutatja, ami értelmetlen is lenne, hiszen ott van közvetlen mellette, akkor a Kápolna köz, helyes szlovák jelentését a Kaplická – medzgera, lenne a megfelelő.

Elég lett volna valamelyik idősebb helyi születésű lakost megkérdezni, sajnos ezt a tiszteletet egyikünk sem kapta meg.

Ilyenkor jut eszembe a klasszikus történelmi mondás: „Jaj annak a nemzetnek melyiknek mások írják történelmét!”

Bátor Botond II.

Humor

AKKOR NE IGYON TÖBBET

Még aznap történt, miután a rendőrök büntetés után elengedtek, János még ivott néhány alkoholos nedűt. Aztán rábeszélte, hogy menjünk Dobogókőre. Ott betértünk a Turistaház presszójába.

- Kérek egy fél rumot! – szólt határozottan a felszolgálónőhöz.

- Nézze, uram, én ittasan önt nem szolgálom ki! – válaszolta határozottan a felszolgálónő.

- Akkor ne igyon többet, kezécsókolom.

TANÁCSÜLÉS

Az 1950-es évek elején történt. János, mint újdonsült tanácsstag, a gyűlést követő borozgatás után fáradtan tért haza.

- Hol voltál ilyen sokáig, már a vacsora is kihűlt – pöröl vele az asszony.

- Jaj, kedves Ilonka, a mai ülés nagyon hosszú volt – mondja mentegetőzve feleségének.

- És miről beszélt a tanácselnök elvtárs úr? – kezd megenyhülni az asszony. – Azt bizony nem mondta meg

NÖVÉNY ÉS ÁLATTAN ÓRÁN

Tanító néni a madarokról beszél. Jankó közbevágva kérdez:

- Tessék mondani, miért hívják a sárgarigót sárgarigónak?

- De buta kérdésed van! Azért hívják sárgarigónak, mert sárga.

- No, azt én is tudom, de miért rigó?

KOCSMÁBAN

Lackó izgatottan keresgélte a zsebében.

- Mi a baj, miért vagy olyan izgatott – kérdeztem tőle.

- Nem vagyok ideges, csak azt szeretném tudni, szomjas vagyok e még. – felelte mosolyogva.

NŐTLEN VAGYOK

Vidéki munkánál, egyik este egy helybeli kőművessel iddógáltunk.

A sokadik sör után, Lackó már nem bírt többet inni, meg akarván szabadulni barátunktól megkérdezte:

- Mond, komám, ha végigpiálod az egész éjszakát, akkor összetörve ébredsz?

- Nem komám, én még nőtlen vagyok.

SZEMÉSZETEN

Gizi néni lement Szentendrére, a szemészetre. Szemorvos, aki jól ismerte őt a humoráról megkérdezte: - Lát engem Gizi néni? - No, ne vicceljen már kedves doktor úr! Hogyne látnám. - Háta akkor minek jött ide? - kérdezte mosolyogva a szemorvos.

A LAKÓKOCSI

Az 1970-es években, amikor még üzemelt leányfalui camping történt. A közlekedési rendőrség megállított egy hátsó világítás nélkül közlekedő személygépkocsit: - Uram, mi van a hátsó lámpákkal? Vezető kiszáll a kocsiból, hátramegy, majd a fejét fogva felordít. - No, csak nyugodtan, hiszen semmi olyan nem történt, mi csak a világítás felől érdeklődtünk. - Mit érdekel a világítás, de nincs meg a lakókocsi az asszonnyal és a gyerekekkel.

BETEG GYEREK

- Édesanyám! Nagyon fáj a torkom, de még a hasam is! - Ó szegény gyerek! - csapta össze kezét édesanyja. - Ne hisztizz! Biztos dolgot írnak – nyugtatta meg feleségét a ház ura.

KÉRJÉL NEKEM IS

Palkó barátjával találkozott a kocsmá előtt. Palkó megkérdi: - Pajtikám, kérsz egy sört? - Kérek, hát! - Na, akkor kérjél nekem is, mert nincs egy vasam se!

ALBERT AJÁNLATA

Szentendrén a főtéren lévő Béke étteremnek meghatározó egyénisége volt Albert a főpincér, aki tanulóidejétől kezdve nyugdíjazásán túl is megszakítás nélkül ott dolgozott. Az egyik szombati nap délutánján, Lackóval és még két barátunkkal beültünk az asztalhoz.

- Mit parancsoltok legények? - igyekezett hozzánk borralalót sejtve Albert.

- Jaj Albikám csak egy százasunk van, mit tudnál ajánlani.

- A Tüzép - telep melletti füstös kocsmat! – mondta emelt hangon, de mosolyogva Albert.

A gesztenyés várostrom

Ján Domasta (1909-1989)

Valamikor régen, még a török időkben, egyszer rablóportyára indultak a moszlim hódítók, egészen a morva határig. Mágnesként vonzotta őket a büszke Halics és a gazdag Szokolca.

Foguk azonban üresen csattant. Halicsban kiterjedt mocsárvilág és

vizesárkok fogadták őket és közöttük a királyi hadsereg jól irányzott lövései. Szokolca addigra már körbevette magát erős várfalakkal, melyeket a bátor védők állandóan strázsáltak.

Mikor a törökök ráeszméltek arra, hogy a két város túlzottan kemény diónak bizonyul, a környező falvakra törtek rá. Szerencsére az itteni emberek addigra már régen a sűrű erdőségekben, vagy Morva és Mijava folyók mocsárvilágában letek menedékre. Aki nem ismerte az utat, az nem ért el hozzájuk.

A visszafelé vezető úton akadt meg a törökök szeme a Saskői váron*, ami afféle aprócska erődítmény volt. Egy héttel ezelőtt észre sem vették. Halicsra és Szokolcára vágytak. Parancsnokuk, Hasszán bég tyúkólként emlegette és gúnyosan hozzá is tette:

„Ha nincs tehén, a borjúval is beérjük.”

*A Saskői vár a Mijava folyó mellett, a Csehországba vezető utat védő várként épült fel, mocsaras területen. A vár első írásos emléke 1218-ból származik. Hasonlatos lehetett a halicsi várhoz, igaz jóval kisebb méretben. A széles és mély várárokba a víz a Mijava folyóból került bevezetésre. A Saskői uradalom központja volt. Valószínűleg a Habsburgok elleni nemesi felkelés során pusztíthatták el.

Úgy vélte, a vár védői már kellően megrettentek, ezért üzenetet küldött nekik:

„Jól tudjátok, hogy ellenségeink nyárfaként remegnek látásunkra. Mi senkinek sem bocsátunk meg. Ha nem akarjátok, hogy disznóolatokat, melyet ti csak várként emlegettek, leromboljunk és

porig égessük, nyissatok nekünk kaput és készíttetek illendő vendégséget uraitok köszöntésére.”

A vár védői meghallgatták az üzenetet, mosolyogtak egy jót és válaszul ezt felelték:

„Ha a nyárfák néha remegnek is, mi nem fogunk. Ha be akarsz lépni, a kaput magad nyisd ki. Meglátod, milyen üdvözlésben lesz részed.”

Nos, legénykedni legénykedtek, hiszen a fiúk szívesen tesznek ekként, de legbelül különösebb okuk nem volt a vidámságra. Bármerre is néztek, mindenütt annyi török volt, mint varjú a saskői réten. Ha minden legény száz moszlimot vág le, még ugyanannyi marad mindegyikükre. Így aztán erejük nemigen marad mindet legyőzni.

Tudatára ébredtek annak, baj van, annál is nagyobb, de életüket olcsón nem akarták adni.

Hasszán béget a bátorságról tanúskodó válasz rettenetesen felbőszítette.

Micsoda arcátlanság! Majd ő megmutatja nekik!

A kürtök megszólaltak, a katonák beálltak a csatasorba és feldühödött bikaként támadtak a várra. A nyílveszők süvítettek, a puskák megdörrentek és égő szalmakévék, fáklyák kezdtek hullani a várfalakon keresztül. A hatalmas hangzavar közepette minden irányból hosszú létrákat támasztottak a falakhoz.

Hála istennek a várvédők nem rettegő vénasszonyok sokaságának, hanem kemény magyar és szlovák legényeknek bizonyultak. A falakra felkapaszkodókat, puskával, nyíllal, lándzsával üdvözlötték. A felfelé mászók nyakába tüzes szurkot öntöttek és eltaszították a kontyosok lajtorjait.

Estig a törökök erőlködtek, dühödten támadtak, de a várban kárt okozni nem voltak képesek. Az épületek tetején itt, ott ugyan láng lobbant fel, de komolyabb tűz nem keletkezett. A várbelieknek sikerült ezeket megfékezniük.

Másnap az ellenség már kora reggel belekezdett az ostromba.

A várvédők tudták, hogy a muszlimok még inkább felbőszültek, de nekik már mindez nem számított. Alig maradt egy napra elegendő lőszerük. ha elfogy, a támadókat lándzsával vagy pusztá ököllel

kell lelökni a falakról. Ez a puskák és íjak ellen kevés.

„Legények,” szólalt meg a várúr, „szükségem van egy önkéntesre, aki elfut Halicsba.”

Erre annyian jelentkeztek, hogy nehéz volt közülük választani.

„Jól van,” mosolyodott el, mikor maga körül a feltartott kezek sokaságát látta. „A hírvivőnek gyorsnak kell lennie. Gyorsnak, mint a postagalamb. Meg sem állhat! Mire egyig elszámolok Halicsban kell lennie, kettőre pedig már ismét itt!”

Néhányat leeresztették kezüket, azok, akik megriadtak a feladattól.

„Ez még nem minden. A futárnak Halicsból egy mérő puskaort kell hoznia.”

A legények morogni kezdtek:

„Mi egy mérőnyi puskaort ennyi katonának? Legalább tíz, vagy tizenöt embernek kellene mennie!”

„Akkor ki fogja védeni a várfalakat, meg a többi falat?” tette fel a kérdést a várkapitány. „Egy emberrel sem tudok többet nélkülözni... Holnap éjjel talán katonák jönnek Halicsból... De most annyi puskaortunk sincs, amennyi elfér a körmöm alatt.”

Végül a kapitány választása a saskői molnárra esett. A legény látta ahogy a malmát a törökök felgyújtották és attól fogva harcolt a megszállókkal, vagy tíz ember erejével.

„Igazság szerint nem szabad a kiégett falvaknál időznöd! Sokkal inkább kell futnod, semmint gyalogolnod. Nagy bajban vagyunk!”

A molnár azonban odakint megfélemedezett ígéretéről. Tulajdonképpen már a várból kivezető fasorból, a hegy felé vezető úton esett meg mindez, mikor emberünk figyelmes lett egy csordányi vaddisznóra. A törökök a vár déli oldalán voltak, így az állatok békésen eszegettek.

Hirtelen az egyik malac felvisített és rögvess vége is lett. A többiek megriadtak és szétfutottak a szélrózsa minden irányába.

A molnár biztos volt benne, hogy a lábaival utoljára rúgkapáló süldő nem véletlenül pusztult el. Valaki megölte. De ki? Lövést nem hallott és nyílvesző sem ágaskodik ki az állatból. Mozdulatlanul ácsorgott a fa mögött, várva, ki lép oda zsákmányához. Török, vagy a mieink közül valaki?

A muszlimokból van elég közel, s távolban, de ezek a disznóhúst nem eszik. Prófétajuk megtiltotta nekik, mert állítólag tisztátalan állat.

Kisvártatva a bokrok közül egy tizenégy, tizenöt éves forma legényke lépett ki, a molnár szomszédjának fia.

„Mivel ejtetted el ilyen gyorsan?” kérdezte tőle a molnár. Nem hitt a szemének, mikor a mosolygó fiú megmutatta a kezében tartott gesztenyét. Közönséges gesztenye, amelyből a fasorban egy, vagy talán két szekérnyi is terem. A kamasz büszkén veszi elő parittyáját: egy darab bőr és hozzákötve két zsinór.

„Én valamikor ilyennel vadásztam a Mijava folyón vadkacsákra,” dicsérte meg a molnár a legénykét. „Vadmalacra azonban soha nem próbáltam.”

A vállára tette a süldőt és a fiúval elindultak a hegy irányába. Elvégre egy darabok közös az útjuk. Kár, hogy annyira kell sietnie Halicsba. Az éhségére jó lenne a sült malacpecsenye.

Hirtelen mégis megáll, odaadja a süldőt a legénynek és azt mondja:

„Mostantól magad mész!”

Szó nélkül megfordul és az esti szürkületben a vár felé siet. Valamennyi idő elteltével a várfalakon strázsálók kétszer egymás után a vadlibák gágogását hallják, közte pedig az éjjeli bagoly huhogását. Ez volt az előre megállapodott jelzés az őrség és a molnár között.

Mikor a várból leengedték a kötelet, a futár egy zsák gesztenyét kötött rá. Másodjára ő maga kapaszkodott fel rajta.

„Ember, te egészen megbolondultál!” kiáltott rá haragosan a kapitány. „Puskaortért küldtelek el és te ilyen felesleges dolgot hozol!”

Már, hogy lenne felesleges?” feleli a molnár nyugodt hangon. „Reggel majd jó hasznát vesszük.”

A parancsnok hitetlenkedve rázta a fejét. Nem tudta, hogy a molnárnak elment az esze, vagy őt nézi ostobának. Mivel emberünk kitartott igazsága mellett, a kapitány két gesztenyébe is beleharapott, hátha mégiscsak valami fortély van bennük. A sötétbarna fényes külső alatt azonban csak fehér belsőt lelt. Odasandított a futárra és fenyegetőleg odabökte:

„Cselekedeted árulásnak tartom és ezért nem kerülöd el büntetést.”

„Nagyságos uram, reggel bebizonyítom, miféle

hasznos fegyvert fundáltam ki.” kötötte a legény az ebet a karóhoz.

„Ha nem tudod bebizonyítani,” reccsent rá a parancsnok, „a tömlőcbe vettetek és a gesztenyédet felfalatom veled.”

„Csak annyit kérek nagyságos uramtól, hogy az össze katona készítsen rendes parittyát.

Kora reggel felébresztették a molnárt, hiszen a török táborban nagy sürgés-forgásra lettek figyelmesek, mint akik támadásra készülnek. A várkapitány úgy ítélte meg, eljött az idő a molnár furcsa fegyverének kipróbálására. A várfalra a legény is a többiekkel ment.

„Arra célozz!” mutatott a parancsnok arra a törökre, aki kihívóan vágatott szép ménjén egészen a várfal közelébe.

A molnár megforgatta a parittyát a teste mellett és kilőtte a gesztenyét.

A török fájdalmasan felsikoltott és a jobb szeméhez kapott. Mikor a vár felé fordult, hogy lássa, merről is találták el, a következő lövés a halántékán csattant. Hátratántorodott, majd aléltna dőlt lovára.

Társai odaugrottak hozzá, hogy támogassák, de immár rájuk is záporoztak a gesztenyék.

A zűrzavarban egyedül Hasszán bég maradt hátrább. Tudni akarta emberei miért rognak térdre, dühösen átkozódva miközben a védők a várfalon torkuk szakadtából hahotáznak és mindegyikük örült módjára forgatja karját.

Előbb jött rá mindenre, semmint azt szerette volna. A molnár észrevette és egy jókora gesztenyével úgy halántékon lőtte a törököt, hogy annak kis híján behorpadt a feje.

A bég lezuhan lováról. Mikor kissé feleszmélt, azt suttogetta:

„El innen!... El!

Többet nem tudott mondani. Mindörökre elnémult. Katonái, akik, hallották utolsó szavait, mindezt az elvonulásra vonatkozó parancsnak vették. Kisvártatva felharsantak a kürtök és a moszlim hódítók gyorsan elporoltak Bori falucskán keresztül a Kis-Kárpátok irányába.

Ez a különös gesztenyés várostrom ugyan rövid ideig tartott, de a Saskói vár, Bori és egész Erdőhát megszabadult a töröktől.

Fordította: Papanek László

Illusztráció: Jiří Petráček

Gondolatok a pilisi szlovákságról

A jelenlegi Magyarország északkeleti Dunántúl Dunakanyari részének jobb oldalán lévő területet nevezzük Pilisnek. A jelenlegi történelemnek mintegy 1500 éves szlovák összefüggése van ezen a vidéken. Egyetlen szóval sem szabad vitatni egyéb etnikumok és népek részvételét Pilis történelmének kialakulásában, de addig, amíg leginkább a magyarok és németek jelenléte tisztesen elismert, a szlovákok különböző indokok miatt eltűnedeznek az archívumok és könyvek homályában. Ettől függetlenül bizonyított tény, hogy a szlovákság már 1500 évvel ezelőtt is jelen volt ezen a vidéken. A népvándorlás utolsó hullámaként 567-ben avarok hatoltak be az elpusztított Pannóniába. Jellemző erre a harcok népre az a levél, amelyben térfoglalásukat a bizánci császárral közölték. Több mint kétszáz évig tartó rabló kalandozásaiknak Nagy Károly fia, Pippin vetett véget. Ezt követően maradványaik beleolvadtak a Pannóniába hatoló szláv törzsekbe,

majd végül a honfoglaló magyarság a szlávokkal együtt magába olvasztotta őket.

A honfoglaló magyarok, az őket megelőző népektől eltérően nem pusztították el a városokat. A magyarok és a szlávok gyorsan összeolvadtak. A magyar törzsszövetségnek – a nomád pásztornépek szokása szerint – két fejedelme volt: Árpád és Kurszán. Kurszán népe a Duna-kanyarnál, a Szentendrei-sziget védelmére települt le. Tehát a szlovákok akkor már itt voltak. Ezt támassza alá az, hogy a Pilis szó is a szlovák ples (kopasz, tar) elnevezésből származik. Ezzel kapcsolatban egy idézet Dr. Békefi Remig a pécsi ciszterci gimnázium tanáráról: „Határozottan állíthatjuk, hogy a pilis szót a szlávoktól vettük át.”

Így van ez Visegrad – Visegrád, Keszthely – Keszthely és nagyon sok földrajzi elnevezéssel és a letelepedéshez szükséges eszközökkel, építmények tartozékaival is: lopata -lapát, villi – villa, kosza –

kasza, szeno – széna, szlama – szalma, oblok – ablak, komín – kémény, pohár – pohár, tanier – tányér és sorolhatnánk oldalakon át.

A leendő király I. István fejedelmi székhelyén, Nyitrán tartózkodott, ahol megismerkedett a szlovák Pázmány és Hont főispánokkal. Mindkettőjüknek már akkoriban jelentős örökölt birtokaik voltak. Mikor a Koppány elleni harcban a fejedelemnek katonai segítséget nyújtottak, I. István őket terjedelmes birtokokkal ajándékozta meg, némelyek belőlük átterjedtek a jelenlegi Magyarországra. Az utódok általában elmagyarosodtak, de sokan öntudatukat a középkor végéig megőrizték.

I. István királyunk szülőhelyén, Ostrigom-Esztergomban alakította ki székhelyét.

Árpád-házi királyaink által több kolostor épült a Pilisben

Így éltek itt több évszázadon át békességben a magyarsággal és német, délszláv, ruszin és más ajkú nemzetiségekkel. Gondoljunk csak legnagyobb királyunk, az államalapító Szent István király erkölcsi intelmeire Imre királyfihoz:

„Az egynyelvű és egy erkölcsű királyság gyenge és törékeny.”

Szent István királyt követő királyaink más nemzetek királyai is voltak. Így éldegéltek elődeink jóban, rosszban, békességben más nemzetiségekkel. Együtt védték közös hazájukat, a Nagy Magyarországot.

Két és fél évszázad után Visehrad (fellegvár) – Visegrád lett Velké Uhersko- Nagy Magyarország uralkodóinak székhelye.

A tatárdúlás utáni esztendőben pilisi remetéből alapította Boldog Özséb az egyetlen magyar alapítású pálos rendet. A rend kolostorai szlovák ajkú elődeink Kestúc-Kesztölc, Mlinky-Pilisszentkereszt, Santov-Pilisszántó, Huta-Pilisszentlélek, Senváclav-Pilisszentlászló településein épültek. A kolostorokban és azok környékén a mohácsi vést követő török hódoltságig virágzó egyházi életet éltek. A mohácsi csatavesztés után megindult a fejvesztett menekülés a török veszedelem elől. Visegrádot is elhagyta a helyőrség, helyettük pálosok költöztek és ők védték meg 1543-ig a várat a török előcsapatok ellen.

Derék szerzeteseinkkel együtt egész falvak húzódtak északra. A 150 éves török hódoltság után, a Pozsonyhoz közeli Elefantovban lévő pálos

kolostorból szerzetesek indultak, hogy hajdani kolostoraikat felderítsék. Kolostoraik helyén erdő által visszahódított romokat találtak. Az erdőirtáshoz és az új élet elkezdéséhez szlovák telepeseket hoztak magukkal. Ekkor tették ismét termővé a másfél évszázad alatt elburjánzott földeket a Dél-alföldön és az ország egyéb területein. II. József (kalapos király) reformjai, mely szerint többek között a pálos rendet is megszüntette, az országban sehol nem hoztak olyan mélyreható változást, mint a Pilis vidékén.

A 19. században, Buda – Pest épületeinek, hídjainak, és a Duna-rakpart építkezésén a hivatalos jegyzések szerint is 40 000 szlovák ajkú család dolgozott. (A család alatt egy kisebb brigád értendő) Esztergom és környéke szintén nagyszabású építkezések színhelye volt ebben a korban, ahol többek között a Bazilika építésén dolgoztak szlovák ajkú építőmunkások.

Levéltári adatok szerint a Napóleon elleni háborúban, a Pilisben élő szlovákok is részt vettek. Az 1771. április 9-én készült tanügyi jelentés ékes bizonyítéka Szentendre soknyelvű lakosságának, mely szerint:

- Chladek Miklós nős katolikus tanító - 19 fiút és 11-13 lányt tanít - Írni, olvasni tanítja őket latin, magyar szláv és német nyelven.

Tehát minden kétséget kizáróan a szlovák nevű kántortanító négy nyelvet bírt! Az akkori időkben nemzetiségi ellentétéről nem beszélhetünk.

Minden Pilis környéki település saját nyelven tudó plébánost és kántortanítót kapott. Ennek ékes bizonyítéka a Csobánka Szent-kút kápolnájának oldalán lévő tábla feliratának szövege:

„Prohászka Ottokár püspök úr 1925-ben Nagyboldogasszony napján erről a helyről tartott egy végtében három szentbeszédet: az elsőt magyarul a másodikat németül, a harmadikat tótul.” Bizonyított tény, hogy minden Pilis környéki településen jelentős létszámban voltak a szlovákok. Például, Pomázon az 1860-ban történt összeírás szerint a 2990 lakosból 1180 szerb, 760 német, 560 szlovák, 360 magyar és 130 zsidó lakott. Befejezésül annyit, hogy a Magyar Állam támogatása ellenére, sajnos elfeledjük elődeink hagyományait és nyelvét.

Tisztelettel: Franyó Rudolf

Szent Cirill és Metód

„Kettesével küldte őket maga előtt minden városba, ahová ő készült,” /Lukács 10,1b/ Február 14 –én ünnepeljük Cirill és Metód hittérítő testvérpár névnapját. Konstantin (a Cirill nevet nem sokkal halála előtt vette fel) tanulmányait Konstantinápolyban végezte, s később az egyetem filozófiatanára lett. A több nyelven beszélő, nagy műveltséggel rendelkező Konstantin első útjának célja 851ben az arab fővárosban zajló keresztény-

muzulmán hitvitákban a keresztény tanok megvédése volt. Hazatérését követően folytatta a tanítást, majd 858-ban rövid időre kolostorba vonult, követve bátyját Metódot, aki már régebben a szerzetesi életet választotta. 860-

ban mindkét testvér császári utasításra a kazárok földjére ment, ahol a keresztény tanokat terjesztették. Küldetésük ideje alatt Herszónban (Krim félsziget, Szevasztopol mellett) felkutatták Szent Kelemen vértanú földi maradványait. 860 körül, Mihály bizánci császár parancsára, elkezdett dolgozni a szláv írásbeliség megalkotásán. Feltehetően ez az ábécé összesen 43 betűből állt. Így hozzá köthető a cirill betűs írásmód megalkotása, amit nem hiába nevezünk így, mivel nevét Szent Cirillről kapta. Raszisztzláv morva fejedelem szláv nyelvet beszélő szerzeteseket kért Bizánciól. A küldetéssel a szláv nyelvet jól ismerő Konstantint és Metódot bízták meg, akik társaikkal 863-ban érkeztek meg Raszisztzláv udvarába, ahol a

szláv nyelvű liturgia bevezetése mellett, iskolát alapítottak, lerakva a szláv nyelvű papképzés alapjait. A szláv írás, a glagolita ábécé megalkotása és elterjesztése, valamint egyházi könyvek szláv nyelvű fordítása szintén Konstantin érdeme volt. Több mint 3 évnyi munkálkodásukat követően 867-ben Rómába mentek, s egyúttal magukkal vitték a Szent Kelemen ereklyét is. Konstantin hitvitájában sikeresen megvédte a

népnyelv liturgikus használatát azon ellenzőkkel szemben, kik csupán a latin, héber és a görög nyelvű liturgiát fogadták el. II. Adorján pápa engedélyezte a szláv nyelvű liturgiát. Rómában Konstantin

szereztes lett, s felvette a Cirill nevet, de rövidesen megbetegedett és 869. február 14-én meghalt. Rómában, a Szent Kelemen templomban temették el.

Szent Cyrill és Szent Metód biztosították a feltételeket a keresztény hit kialakulására és elterjedésére és megalapozták a szláv kultúra evangelizációját. II. János Pál pápa 1980. december 31-én Szent Cirillt és Szent Metódot Európa társvédőszentjévé nyilvánította. Ünnepnapijuk február 14.

„Szent Cyrill és Metód imádkozzatok Istenhez az egész Európáért, melynek égi pártfogói vagytok.”

Impresszum:

A szerkesztőség címe: 2009 Pilisszentlászló, Petőfi S. u. 55.

Felelős szerkesztő - kiadó: Franyó Rudolf

E-mail: franyorudolf@citromail.hu | Tel.: 06 20 947-9243, 06 26 338-093

Nyomtatás: technovaszentendre@gmail.com • 06 26 309 766

Megjelenik havonta • Iktatószám: CE/15092-2/2015